

De opmerkelijke comeback van een stel polderjongens

■ FINSTERWOLDE/OOSTWOLD - Het zal wel te maken hebben met de steeds vager wordende grenzen, die groeiende behoefte aan streektaalmuziek. Ieder gebied heeft wel zijn eigen band. In het Oldambt voldoen De Pompers aan die behoefte. Echte polderjongens, lang geleden begonnen in Finsterwolde en na een periode van stilte gewilder dan ooit. „We moeten het aantal voorstellingen beperken, anders komen er echtscheidingen”, schertst zanger Benni Drenth.

Door Marcel Looden

Ja, ze hebben het druk. Gisteravond Vlagtwedde, morgen de Oldtimershow in Beerta. En overall luisteren jong en oud naar de Grunneger teksten van Drenth. „Ja, er zijn ook veel jongeren bij. Onlangs in Midwolda nog. We waren er nog nooit geweest, het was een prachtige avond.”

Dat het zo zou lopen, hadden Drenth, Bob Meijer, 'Janpie' de Jong, Rinus Smit, Erik Biever en manager Gerrit

▲ De polderjongens van De Pompers timmeren als vanouds aan de weg.

Foto: Henk Benting

Blaauw twee jaar geleden niet verwacht. Toen besloten ze weer eens samen te spelen. „Sinds het eind van de jaren tachtig hadden we niet meer

samen gespeeld, de bandleden hadden hun werk en andere bezigheden, ruzie was er niet, nee”, vertelt Blaauw.

De Pompers leken dus een

zachte dood te sterven na die succesvolle periode in de jaren tachtig. Het begon in 1981 met een optreden tijdens een feestavond in Beerta. Drenth

zette met enige andere Finsterwolder muziekkameralen de zaal op stelten met nummers over onder meer de Beertsterkoele, een schitterende persiflage op de jaren zestig hit Wully Bully van ene Sam met z'n Pharao's.

„Ze besloten vervolgens verder te gaan”, vertelt Blaauw. „De jongens zaten zonder werk, het was een mooie vrijetijdsbesteding. Benni schreef meer nummers en al snel werd er in en buiten de regio opgetreden.”

Opnamen

'Ik proat Grunnegs' was de eerste single en er volgden meer opnamen. Nederland ontdekte de band zelfs toen de televisie een programma over werkloosheid in Finsterwolde kwam maken. „Benni was een beroepswerkloze, hij wilde meewerken maar op voorwaarde dat hij met De Pompers mocht zingen. Op die manier hebben we ook enige optredens in het Westen gehad en zo is Benni ook aan een baan gekomen.” Drenth heeft nu een eigen rtv-zaak in Winsschoten.

Zo'n acht jaar geleden leek het dus afgelopen. „In 1995 kwamen we toevallig weer bij elkaar en toen is besloten nog één keer weer op te treden, in Oostwold.” Die reünie werd een daverend succes en daarmee begon die opmerkelijke comeback. Er was en is kennelijk behoefte aan het ongecompliceerde optreden van de heren, inmiddels allen dertigers. Binnenkort wordt dan ook een nieuwe uitgave van een oude cd op de markt gebracht, rond de jaarwisseling verschijnt een nieuwe studio-cd.

Belangrijk voor het succes is ook het plezier dat Drenth en de zijnen zelf hebben. „We kunnen goed met elkaar opschieten”, zegt de manager. „We spelen voor het plezier, het gaat om de lol, niet om het geld.” Ook Drenth zegt niet te hard van stapel te willen lopen. „Anders beginnen de vraauwlu te zeuren, haha. Maar iets professioneler willen we wel gaan werken. En weet je, ik denk dat, als we zouden willen, we ook elders in het land door zouden kunnen breken.”

GD 14-8-98